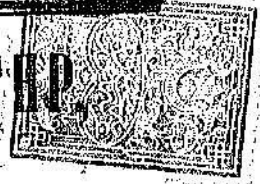

ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Η ΜΕΤΑΛΛΗ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ ΣΧΟΛΗ. Προσφωνήσις τοῦ ἐπιτροπεύοντος μητροπολίτου Ἐφέσου. Ἡ ἐν Οὐσσαλίᾳ ἀσπασία σχολῆ καὶ προσφωνήσις Στάγκου Ἐπίθου ἐπὶ ἐκείνης. Ὁ ἑλληνοεὐρωπαϊκὸς ἀγὼν. Ἑλλάς. Βιβλιογραφία. (Ὁ πόλεμος-τουρμικὸς πόλεμος—Ἑλλάς—Ἑφημερίδα φιλικῶν—Παράδεισος γῶν Παιδῶν). Ἐκκλησιαστικαὶ εἰδήσεις. (Ἀγίασμα Βλαχερνῶν—Ἰνὸν ῥήμα—Ἀρμενίων πατριάρχης—Ἀρμενοπόλις—Σάμου—Βενηλίσις). Σήμερον. Πικρία (ἀρκετὰ μεταβολὴ τῆς ἐπιφανείας τῆς οὐράνης, Τίχου καὶ ἐπιτήριαι).

Η ΜΕΤΑΛΛΗ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ ΣΧΟΛΗ.

Τὴν παρελθούσαν κυριακὴν (28 ἰουνίου) ἐγένετο ἡ ἐπίδοσις τῶν πτυχίων κατὰ τὰ νενομιμαμένα εἰς τοὺς ἐπίτοις ἀπολυθῆντας τελειοφάτους τριάντα καὶ ἕξ τῶν ἀφῆσθαι, προκαθημένου τοῦ ἐπιτροπεύοντος τοῦ Ἐφέσου κ. Ἀγαθαγγέλου, ἐν μέσῳ ἐκλεκτῆς καὶ ἀλυσιπλοῦς ἀσπασίας.

Καὶ πρῶτον μὲν ὁ σχολάρχης σεβασμιότατος μητροπολίτης Καισαρείας κ. Ἰωάννης ἀπήγγειλε τὴν πρὸς τοὺς τελειοδιδάκτους προσκλησίαν. εἶτα δὲ ὁ ἐκ τῶν καθηγητῶν κ. Β. Δ. Καλλιφρονά, ἀνέγνω τὰ ἐκ τῆς τῶν τελειοδιδάκτων βαθμολογήσεως πρακτικῆν τοῦ καθηγητικοῦ συλλόγου, ἔχον ὡς:

ΠΡΑΞΙΣ τοῦ καθηγητικοῦ συλλόγου ἐπὶ τῆς βαθμολογήσεως τῶν ἀπολυομένων.

Ἐν 28 ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ οὐτακοριστοῦ ἔβδομο μηνὸς ἁγίου Ἰωάννου ἔτος, συνελθὼν ὁ τῶν καθηγητῶν τῆς Ν. τοῦ Γένους σχολῆς σύλλογος ἐν τῷ διευθυντηρίῳ, προεδρευόντος τοῦ μητροπολίτου Καισαρείας κ. Ἰωάννου, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἐξετάσεων, γραπτῶν τε καὶ προφορικῶν, τῆς ἀπολυομένης τάξεως, ἀριθμοῦσε τριάντα καὶ ἕξ τὸ ὅλον φεικτάς, καὶ λαβὼν ὡς ὄφειν τοὺς τε καθημερινούς ἐλέγχους καὶ τὰς ἐν τῇ γενικῇ ταύτῃ δοκιμασίᾳ ἀπαντήσεις αὐτῶν, τὸν δίαυτον ἐκείτω

βαθμὸν ἀπέκειμεν, ὑπολογισάμενος κατὰ λόγον τῆς εἰδικῆς τῶν τε μαθημάτων ἀξίας καὶ τῆς ἐν αὐτοῖς προόδου. Ἄπαντες δ' ἐκρέθησαν ἀξιοῦ τοῦ νουνομισμένου πτυχίου, λαβόντες τὸν μὲν βαθμὸν ΑΡΙΣΤΑ ΕΞ οἱ ἑξῆς :

1. Φώτιος Φωτιῶδης	8
2. Ἡλίας Ἐμμαρουηλίδης	7, 40]58
3. Ζαχαρίας Καλλιπῆς	7, 30]58
4. Ἐμμαρουήλ Ζουμπούλης	7, 24]58
5. Ἀλέξανδρος Κωψιδᾶς	7, 10]58
6. Γεώργιος Σύρμας	7.

Τὸν δὲ βαθμὸν ΠΑΝΥ ΚΑΛΩΣ δεκαοκτὼ οἱ ἑξῆς :

7. Ἀθανάσιος Μαζαράκης	6, 40]58
8. Νικολῆς Φραγκούλης	6, 32]58
9. Στεφῶν Χρυσάγιδης	6, 28]58
10. Ἀθανάσιος Σουτάκης	6, 24]58
11. Περικλῆς Κομψόπουλος	6, 21]58
12. Ἀντώνιος Ἰωαννίδης	6, 10]58
13. Δημόσθης Ἰντζόπουλος	6, 6]58
14. Γρηγόριος Τριάνταφυλλίδης	5, 56]58
15. Κωνσταντῆς Μαυρόπουλος	5, 40]58
16. Ἀριστέιδης Οὐλιάδης	5, 36]58
17. Ἰωάννης Δημητρίου	5, 34]58
18. Χρῆστος Ἰωαννίδης	5, 30]58
19. Δημήτριος Παπαδόπουλος	5, 28]58
20. Παραγιώτης Βορρόπουλος	5, 24]58
21. Παραγιώτης Σφαίλος	5, 20]58
22. Ἰωάννης Κάρτσάκης	5, 14]58
23. Γεώργιος Ἀγγελλίδης	5, 12]58
24. Νικόλαος Γεραρόπουλος	5, 12]58

Τὸν δὲ βαθμὸν ΚΑΛΩΣ οἱ ἑξῆς δώδεκα :

25. Μελετιῶδης Χριστοδοπίου	4, 54]58
26. Γεώργιος Ἀδοσίδης	4, 44]58
27. Ἀθανάσιος Γεωργιάδης	4, 22]58
28. Ἀρχιμήδης Βλασιδῆς	4, 22]58
29. Νικόλαος Σαουλίδης	4, 18]58
30. Ἰωάννης Πολύδης	4, 16]58
31. Ἰωσήφης Καπλάνογλου	4, 12]58
32. Μιχαὴλ Αἰδάρης	4, 8]58
33. Ἀργύριος Παπαδόπουλος	4, 2]58

34. Πίλλος Γεωργιάδης	3, 30]58
35. Θεοφάνης Ἀγγελλίδης	3, 28]58
36. Γεώργιος Λαουτάρης	3, 18]58

Καὶ οὕτω διελύθη ἡ συνεδρίασις.

Ὁ σχολάρχης Κασσαρίας ἸΩΑΝΝΗΣ.

Οἱ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ.

Ἰωάννης Φιλαλίθης, Ἀντώνιος Καρίλας, Βασίλειος Δ. Καλλιφρων, Ἀναστάσιος Χουρμουζιάδης, Κωνσταντῖνος Ζαχαριάδης, Ἰωάννης Ἀριστοκλῆς, Ἀνδρέας Σπαθάρης, Αἰμίλιος Νοννόγης, Ἀριστομένης Λουκίσσης, Κωνσταντῖνος Ὀρφανουδάκης, Θεμιστοκλῆς Σαλτέλης.

Γενομένης δὲ τῆς ἐπιδόσεως τῶν πτυχίων, ἀπηγγέλθη εὐχαριστήριος πρόσφωνσις ὑπὸ ἐκ τῶν ἀποκριτησάντων μαθητῶν Ἀλεξάνδρου Κωψιδᾶ.

Εἶτα ὁ ἐπιτροπεύων σ.δ. ἀγ. Βόρσου ἀπήγγειλε τὴν ἐξῆς πρὸς τοὺς ἀπολυομένους πρόσκλησιν, περιέχουσαν τὰς θεούσας ὑποθήκας καὶ παραινέσεις, καὶ οὕτω ἔσχε πέρας ἡ ἐπέτειος αὐτῆ τῶν γραμμάτων τελετῆ καὶ πανηγυρις.

Προσφιλιεστέα μοι ἐν Κυρίῳ τὸ ἔξοχα.

Ἡ καλλιμαρπος καὶ καλλιγόνος μεγάλη τοῦ Γένους καὶ πατριαρχική σχολὴ οὐ καύεται, Θεοῦ συναϊρομένου, καὶ ἐν μέσῳ τῶν δυσχεροτέρων κοινωνικῶν περιπετειῶν, ἀπὸ τοῦ παρεῖναι κατ' ἔτος εἰς τὴν ἡμετέραν κοινωλιαν νέους εὐσταλείς, κατηρτισμένους διαροντικῶς καὶ ἠθικῶς, ὑπὸ τὴν ἐμφορὰ πηδαλιουχίας καὶ διακνηρώσειν δερμῶν τῶν Μουσῶν θεραπεύοντων, τοῦ τε γηρασμίου σχολάρχου καὶ τῶν ἀξιοτέρων καθηγητῶν καὶ διδασκάλων, οὕτως τὰ μέγιστα καταγλυφίσουσι τὴν μετὰ λάνυμον ταύτην σχολὴν καὶ μέγιστος παρέχουσι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ ἔθνος ἐκδουλεύουσι διὰ τῆς συνετῆς καὶ ἐμφορῆς πολιτείας καὶ τῆς γενεπύου αὐτῶν διδασκαλίας πρὸς διακαυθώγημον, μόρφωσιν καὶ ἀνάπτυξιν, σύμφωνα τῇ εὐαγγελικῇ ἠθικῇ, ἐμῶν τῶν χρηστῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους ἐλαδίων.

Καὶ ἐπέτιος ἐδρεψάμεθα ἀφθονοὺς τὴν συγκομιδὴν τῶν πνευματικῶν καρπῶν τῆς προσβυγενοῦς ταύτης σχολῆς, Τριακοετα καὶ δε νέου μεμορφωμένοι, ἕκαστος κατὰ τὸ μέτρον τῶν δυνάμεων αὐτοῦ, λαβόντες τὰ νεομισμένα πτυχία, ἀπολθόντες τῆς σχολῆς, οὕτως θέλουσι ἀποδώσει ἀναμνησθῆναι τὴν ἐπιτροπὴν καὶ τὴν σχολὴν, συμμορφούμενοι πρὸς τὰς καθ' ἑκάστην παρεχόμενας αὐτοῖς σφάρας.

ὀρθῆς καὶ διδασκαλίας ὑπὸ τῶν πνευματικῶν αὐτῶν πατέρων, τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων, καὶ πραγματοποιοῦντες οὕτω τὰς χρῆστας καὶ ἀγαθὰς τῶν φιλοσόφων αὐτῶν γοῦρων καὶ κηδεμόνων ἐν μέρει, τῆς Ἐκκλησίας δὲ καὶ τοῦ ἔθνους, ἐν γένει, προσδοκίας.

Εἶναι λυπηρὸν, προσφιλέστατά μοι τέκνα, ὅτι ἐφέτος ἡ Α. Θ. Πατριαρχίας ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης κύριος Ἰωακείμ, ἀσθενῶν, ὡς γινώσκοντες, ἀπὸ πολλοῦ ἤδη, ὡς μὴ ὄφελε, χρόνου, δὲν ἠδύνατο γὰρ παραστῆ αὐτοπροσώπως καὶ καταστήσῃ πατριαρχικαῖς εὐχαῖς καὶ εὐλογίαις διδάσκαλούς τε καὶ διδασκόμενους· ἀλλὰ μηδὲν ἄμφω βάλλεις ὅτι ὡς ἐπιτροπεύων θέλω διαβιβάσει ἐκ καθήκοντος τὰς ἐπαρτίους ἐντυπώσεις, αἰτίαι, ὡς ἐκ τῶν ἐνοσθίων καὶ ἐπιτοχῶν ἀπαρτίσιμων ὑμῶν πρὸς τὰ ἐρωτώμενα, καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο κατηνθήσονται τοὺς παρευρεθέντας ἐκ τε τοῦ ἱεροῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ.

Δειδῶμεν δὲ τοῦ Ὑψίστου ἔπως τῇ μὲν Α. Θ. παραγιόσῃ τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ χαρίσεται πλήρη ἀνάρρωσιν καὶ ἀμετάπτωτον ὑγίαν, τῇ δὲ μεγαλόνημον ταύτῃ σχολῇ, ὡς πατὴρ τοῦ ἔθνους καὶ τῶν οἰκτιρῶν, καὶ δοτὴρ πατρὸς ἀγαθοῦ, ἀπαλλάξῃ τῆς οἰκονομικῆς δυσχερείας, εἰς ἣν ἐκ γινώσκων τοῖς πᾶσι αἰτίων περίεστι αὕτη, τῶν δὲ καθηγητῶν ἐπιτοχὴν τῇ ὑπομονῇ καὶ τὸν ἱερόν, φασίλη δὲ τὰς φοιτητὰς εἰς ἐπίδοσιν καὶ ἀξίωσιν ἁληθῶν γινώσκων καὶ εὐσεβείας, δι' ὧν καὶ μόνων εὐδαιμονοῦσιν αἱ χάρις καὶ παιδείαι, προκοπῶσαι ἐπὶ τὸ κρεῖττον καὶ τελειότερον κοινωτικῶς τε καὶ πνευματικῶς τῇ δὲ σεβαστῇ καὶ ἔντιμον ἐφορίαν πληρώσῃ ἐπιήλου καὶ ὀργῆς φιλοτιμίας ὑπὲρ τῆς ἀξιοπρεποῦς ἅμα συντηρήσεως καὶ ἐπὶ τὰ κρεῖττω προαγωγῆς τοῦ ἱεροῦ τούτου τῶν Μουσῶν ἐνδιατήματος καὶ ὑπὲρ τῆς δυνατῆς ἄρσεως τῶν περιστοιχοῦσάν αὐτὴν οἰκονομικῶν δυσχερειῶν.

Δὴ δὲ ὁ Ὑψίστος ἐρίσχυσιν, ὑγίαν καὶ εὐήμεριαν πᾶσιν ἐν γένει τοῖς ἡλικίως τε καὶ ἠθικῶς, λόγῳ τε καὶ ἔργῳ, κοπιῶσιν ὑπὲρ τῆς καρποφόρου καλλιέργειας τοῦ γοῦτοῦ τούτου ἀρπιδῶντος, στήριξιν δὲ ἀπαρτίας ἡμᾶς εἰς τὴν ἰσθὴν τῆς ἀρετῆς καὶ ἀληθείας. Γένοιτο!

Ἐπισυνάπτωμεν καὶ τὴν προσλαλίαν, ἣν ἡ Α. Σ. ἀπήγγειλεν ἐν τῷ παρεναγωγίῳ τῆς «Παλλάδος».

Φιλόμουσος ὁμῆγυρις.

Ἡ μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία κατὰ πᾶν ἔτος μετὰ μητρικῆς ἀγάπης καὶ σπουδαίου ἐνδιαφερόντος ἀρερευνῆ καὶ πληροφοροῦται καὶ πραγματικῶς προόδους τοῦ νεαροῦ τούτου τῶν γραμμάτων φω-

ρλου, ὅπερ ἡ φιλομουσος ἑταιρεία «Παλλὰς» πρὸ τινῶν ἐτῶν συνέστησε πρὸς ἠθικὴν μόρφωσιν καὶ ἀνωτέραν πνευματικὴν διέπλυσιν τῶν δημοσίων νεανίδων. Πολλὰκις κατὰ τὴν ἐπίσημον ταύτην τῶν δημοσίων ἐξετάσεων ἡμέραν ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης παρέστη εὐλογῶν τὸν ἀγαθὸν τούτον ἀγρὸν καὶ τοὺς μετ' αὐταπαρρησίας ὑπὲρ τῆς καρποφορίας αὐτοῦ μοχθοῦντας καὶ ἀκαμάτως ἐγινωσκόμενους. Τὴν αὐτὴν ἱεράν ἐντολήν, ἐκπληρῶν κατὰ σήμερον, καρβόσταμαι ἐν μέσῳ πάντων ὑμῶν ἐν ὀνόματι τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας.

Ἐκ τε τοῦ προγράμματος καὶ τῶν ἐξετάσεων τῆς σχολῆς ὁ προορισμὸς καὶ τοῦ σκοποῦ αὐτῆς ἡ ἐπιτυχία καθαρῶς καταφαίνονται. Αἱ ἐν αὐτῇ φοιτῶσαι νεάνιδες καὶ τῆν ἰσὴν σοφίαν παιδεύονται, τὴν κατὰ Χριστὸν τελειοῦσιν καὶ ζωοποιοῦσιν τὸν ἄνθρωπον· καὶ τῆς θύραθεν παιδείας πλουσίως γέονται, ἢ ἰδίᾳ ἢ σὺφῇ ἀρχαίτης ἐκκληροδότητος τοῖς τέκνοις αὐτῆς, κληρονομίαν ἀναφαίρετον, προπαρασκευάσασαν τὸτε πνεῦμα καὶ τὴν καρδίαν εἰς τὰ ὑπερῶν τῆς χριστιανικῆς θεολογίας καὶ ἠθικῆς σωτήρια διδάγματα.

ὑπὸ ἐνδομύχου συγχρηστικῶς κατεχόμενος, συγχαίρω ἐπὶ τούτῳ ἀπὸ ψυχῆς τῷ διοικητικῷ συμβούλιῳ, ταῖς κυρίαις κοσμητικαῖς καὶ πάσῃ τῇ χορείᾳ τοῦ καθηγητικοῦ συλλόγου μετὰ τῆς ἐλλογιμῶν διευθυντρίας, ἥς τὴν ἰκαρότητα, τὴν εὐρείαν καὶ ἀμφιλαφεῖ μόρῃσιν καὶ παιδείαν καὶ τὸ χρησιμὸν ἦθος ἀλλοχόθῃ καὶ ἀπὸ χρόνου ἰκανοῦ γινώσκω.

Ἐχόμενος δὲ ταῖς νεαραῖς μαθηταῖς ἐπιμύλιαν καὶ προαγωγὴν ἐπὶ τὰ κρεῖττω, δέομαι τοῦ ὑψίστου ὅπως σκέψῃ καὶ περιφρουρήσῃ τὸ ἐκπαιδευτικὸν τοῦτο καθέδρῳμα, χαριζόμενος τοῖς ἐν αὐτῷ πᾶσιν ὑγίαν ἀμετάπτωτον, ἱερόν ὑπὲρ αὐτοῦ διακαῆ καὶ σβρῆσιν ἐν πᾶσι. «Πᾶν γὰρ δῶρημα τέλειον ἀνωθεν ἔστι καταβαίνον ἀπὸ τοῦ Πατρὸς τῶν φῶτων».

Ἡ χάρις αὐτοῦ εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Ἐκ Τρίκκης τῆς Θεσσαλίας, 7 ἰουλίου, 1878.

Κατὰ τὴν παρελθούσαν κυριακὴν, 4 ε. μ. δημοτελεστάτη ἐγένετο ἡ ἐναρξίς τῶν ἐξετάσεων τῆς ἀσπρεθῆς σχολῆς. Τὴν ἱεράν τελετὴν ἐτέλεσεν ἡ Α. Π. ὁ ἐπίσκοπος Τρίκκης κ. Μελέτιος. Κατόπιν ἡ Α. Π. ὁ ἐπίσκοπος Σταγῶν κ. Κλήμης ἀνέγνω τὸ ἐπήμενον λογιόβριον. Τὴν ἐξαγομῆνον τῶν ἐξετάσεων ἀπήρξεν ἐν γάριστον. Ὁ ἱλλογ. διδάσκαλος κ. Οἰά-

δωρεάν λέν κατέλληλον λόγον ἀγέγνω πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐξετάσεων.

ΠΙΣΤΟ ΤΟ ΚΗΘ ΤΟΥ ΠΑΝΙΕΡ. ΑΠΙΟΥ ΣΤΑΤΩΝ ΕΚΦΩΝΗΘΕΝ ΔΟΧΜΑΙΩΝ.

• Ο. επί των ἐπ' εὐλογίαις, ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερίαις •
(3: Κορινθ. 8', 6)

Ἐκλεκτὸν, φιλόμουσον καὶ φιλογενεὲς ἀκρατηριον.

Δίον συγκεκινημένοι τυγχάνομεν καὶ ἀνεκφρακτος ὑπάρχει ἡ χαρὰ ἣν ὅπαντες αἰδοῦμεθα ταύτῃ τῇ στιγμή τῆς ἐνάρξεως τελετῆς χαρμοσύνου καὶ ἱερᾶς. Ἐψάσωμεν λοιπὸν καὶ νοῦν καὶ διάνοιαν πρὸς τον πατέρα τῶν φῶτων ὑπερέτατον Θεόν, καὶ δοξᾶν, αἰνεσίαν καὶ εὐχαριστίαν ἡμέρας τε καὶ νυκτός κατὰ πάντα τὴν ζωὴν ἡμῶν μὴ παύσωμεν ἀναπνεῖν πρὸς Αὐτόν. Διότι ἰδοὺ ἐν τῇ Θεσσαλιῇ ταύτῃ γῆ, ἐν ἣ καὶ ἡμεῖς, θεῖα εὐδοκία, ἐτύχομεν ὑπάρχοντες, ἐν κόμῃ αὐτῆς μικρᾷ, ἀλλ' εὐκλιμάτω καὶ εὐάνδρῳ, ἐν τῇ κόμῃ, λέγω, Βεντυιάτῃ τῆς ταπεινῆς μου παροικίας, κηδόνησεν ἵνα γεννηθῇ ὁ ἰδρυτὴς καὶ συντηρητὴς τούτου τοῦ ἱεροῦ τῶν Μουσῶν φυτωρίου γεράρχιος, ἱεράρχης κ. Δωρόθεος ὁ Σχολάριος. Νοῦν κερκτημένος βαθὺν καὶ φιλομάθειαν μεγάλην, κάτοχος ἐγένετο τῆς τε θύραθεν καὶ τῆς ἐσω σοφίας. Καὶ ἀπὸ ἐπὶ πολλὰ ἐτῆ καὶ πολλοῦ ἐχρημάτισεν ἔνδοξος διδάσκαλος τῶν ἱερῶν γραμμάτων, προὔθυμειτο ἵνα καὶ διὰ τῶν μελετητῶν αὐτοῦ διδασκαλιῶν διδάσκη πᾶσι περιούσιον λαὸν τοῦ Κυρίου τῶν ἁγίων τοῦ Βυζαντίου, καταφιλοῦσάν τοις ἐν σκοτίῃ καθημένοις καὶ ὁδηγῶν τοὺς πεπλανημένους εἰς τὴν θεῖαν ὁδὸν, ὡς ἄλλος ἀπόστολος τοῦ Θεοῦ. Μετὰ ταῦτα ἀναβιβάζεται ἐπαύλιως εἰς τὸν ὑψηλὸν τῆς ἀρχιερασύνης βαθμὸν, τίθεται ὁ λόγος ἐπὶ τὴν λυχνίαν καὶ φέγγει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ κατὰ τὸν λόγον τοῦ Βυζαντίου. Ὅποσον δ' εὐδοκίως ἐξηκολούθησε ποιμαίνων τὰ λογικά τοῦ Κυρίου πρόβατα, καὶ ἀπόσους ἀγῶνας ὁγινοῦσθαι εἰς τὸ διαφυλάξαι αὐτὰ ἀλώβητα ἀπὸ τῆς λύπης τῶν ἐπιπολαζόντων λυμενῶν, καὶ εἰς τὸ διδάσκειν καὶ ὁδηγεῖν ἐν ἔργοις ἀγαθοῖς, ἀμήχανον ἀποβαίνει μοι ἀρκούντως καὶ ἐπαξίως ἐκφρασαί καὶ εἰπεῖν. Μὴδέποτε ὅμως ἐπιλανθανόμενος τῆς ἐαυτοῦ κλεινῆς καὶ φιλιότητος πατρίδος εἰς τὸ ἀποδοῦναι αὐτῇ τὴν τροφήν, οὐ μόνον ἐν τῷ τόπῳ τῆς γεννήσεως αὐτοῦ, ἐν Βεντυιάτῃ, διὰ γενναίας δαπάνης ἀπὸ πολλοῦ τοῦ χρόνου συντηρεῖ σχολὴν ἀλληλοδιδασκτικὴν καὶ ἑλληνικὴν, ὅπως τὰ τέκνα αὐτῆς ὡς ἀπὸ πηγῆς ὕδατος καὶ ἀέναντου ἀντλήσιν τὰ νάματα τῆς ὀρθῆς παιδείας καὶ διδασκαλίας, φωτιζόμενα τῷ τῆς γνώσεως καὶ σαφείας φωτὶ, ἀλλὰ, καθὼς ποταμὸς μέγας τὰ ὕδατα αὐτοῦ οὐ περιρρίπτει ἐν τῇ κοίτῃ αὐτοῦ μόνον, ἀλλὰ τοῖς νάμασιν αὐτοῦ ἀκαλλιεργήτους πλὴν εὐφόρους πεδιάδας ποτίζων, χαρισμοποιεῖ αὐτάς, καλλεργησίμους καὶ καρποφόρους καθιστῶν, καὶ οἱ λαοὶ οἱ περὶ αὐτὸν δι' ὀλέγων κόπων ἀκαλλῶσαι τῆς ἀφθονίας τοῦ καρποῦ αὐτῶν

καὶ πλουτεῦσαι καὶ εὐδαμονοῦσιν, οὕτω καὶ ὁ γεράρχιος καὶ μουσοσταφῆς ἱεράρχης, οὗ τὸ ὄνομα ἔσται σεβαστὸν καὶ εὐλογούμενον εἰς αἰῶνα τὸν ἄπαντα, πνεύμα ὑπάρχων φωτεινὸν καὶ μεγαλοργόν, ἰδρύσατο καὶ τὴν ἐξ αἰεὶ συντήρησιν κατηφαλισατο τοῦδε τοῦ ἱεροῦ τῶν Μουσῶν τεμένους, ὅπως ἐν αὐτῷ διδάσκωνται πολλοὶ καὶ ἡ γνώσις πληθύνεται.

Διότι καὶ τῷ ὄντι ἐν ταῦτα ἡ ἄπορις τῆς Θεσσαλικῆς χώρας νεολαία θέλει διδάσκειται τὰ πρῶτα μαθήματα καὶ διδάγματα τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῆς ἠθικῆς, ἀνεκδικουμένη τοιαύτη, ὅταν ἡ κοινωνία βούλεται καὶ ἡ θρησκεία ἀπαιτεῖ. Ἐν ταῦτα οἱ μέλλοντες ἱερεῖς γενέσθαι καὶ διδάσκαλοι τῶν Χριστιανῶν θέλουσι μορφώσθαι τοιοῦτοι, ὅπως ἀπαιτεῖ αὐτοῦ ὁ ἱερός νόμος, ὅστις θά λέγῃ ἀπαυστως πρὸς αὐτούς: αἱρεῖτε τοὺ Ἰψίστου! Εὐλαθεῖς ποιεῖτε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ.

Διὰ τοῦ μεγάλου τούτου ἔργου ὁ γενναῖος καὶ περιεχὴς ἱεράρχης συγκατηρήθησεν ταυτὸν δικαίον τῷ λόγῳ ἐν τῇ ιστορίᾳ τοῦ ἔθνους ἡμῶν, μετὰ τῶν μεγάλων εὐεργετῶν, ὧν ὁ ἀριθμὸς ὁσημέραι πληθύνεται, οἱ οἱ εἰσιν οὐκ ὀλίγοι, καὶ ἰδὼς οἷος ἐγένετο ὁ κλεινὸς πατριάρχης Γερμανός, οὗ τῆς πρωτοβουλίας καὶ σπουδῆς ἔργον τυγχάνει ἡ ἰδρυσις τῆς ἐν τῇ νήσῳ Κάλῃ ἱερᾶς θεολογικῆς σχολῆς, ὅπου, ὡς εἰς ἱερόν καὶ μέγα τεχνουργημα, τεχνουργοῦνται καὶ ἀναμορφοῦνται οἱ λειτουργοὶ καὶ ἱεράρχαι τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν ἐκκλησίας, καταλαμπρύνοντες αὐτῆς τὸ στερέωμα, φωτίζοντες δὲ τὸ ἔθνος καὶ ποδηγετοῦντες τὸν περιούσιον λαὸν τοῦ Κυρίου εἰς νομὰς σωτηρίας.

Δυναμέθα λοιπὸν ἀνεκδοκίως εἰπεῖν καὶ ἀνακηρύττειν μεγαλόφρονος ὅτι ὁ τοῦ παρ' ἡμῶν ἀσθενῆς πάνυ ἐξυμνωμένου ἱεράρχου κ. Δωρόθεου τοῦ Σχολαρίου χαρακτὴρ ὑπάρχει ἀληθῶς ὕψηλος καὶ ἀξιοσεβαστός, εὐλογημένος καὶ χαριτόβρυτος, κοινωνοφιλὴς καὶ πολυέλεος, ὡς περ εἰκὼν τοῦ πανοικτίρμονος Θεοῦ, καὶ δόναται δικαίως τὸ ὀνομασθῆ φίλος Κυρίου παντοκράτορος, καύχημα καὶ δόξα τῆς ἀνθρωπότητος, πατὴρ τῶν ἔρρων, προστάτης τῆς σοφίας, παρήγορος τῶν θλιβομένων καὶ πείνης ὀδυνωμένων ψυχῆς τὸ καταφύγιον.

Χαῖρε τοῖον καὶ ἀγάλλου, σεβασμιώτατε ἱεράρχα, ἀνδρῶν τοῦ Θεοῦ καὶ πιστῶ θεράπων! Χαῖρε, ὦ πιστὸν τῆς γλυκυτάτης σου πατρίδος τέκνον καὶ τῶν οἰκούντων ἐν αὐτῇ μέγιστε εὐεργετὰ καὶ προστάτα καὶ καύχημα! Εὐδαίμων ἡ πατρίς, ἡ τὰς χάριτας σου ἀπολαμβάνουσα. Τὰ τέκνα αὐτῆς ἀείποτε τὰς εὐχὰς τῶν ἀθῶν καὶ ἁγῶν αὐτῶν καρδιῶν καὶ χειρῶν ὑπὲρ τοῦ ὑπερενδόξου ὀνοματός σου πρὸς τὸν Ἰψίστον θέλουσιν ἀναπέμπει, ὡς εὐδὲς θυμίαμα. Ὁ δὲ μισθαποδότης Θεὸς πάντως καὶ ἐν τῇ παρουσίᾳ ζωῆ διατηρήσει τὴν πολυτίμον ζωὴν σου ἐπὶ μηκίστον, καὶ ἐν τῇ μελλούσῃ δόξῃ ἀκλήρωτο θέλει σε ἀνταμείψαι. Νεὲ, σέβαστε μητροπολίτα καὶ ἱεράρχα Δωρόθεε! Βεποιεῖς ἐπ' εὐλογίαις, ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερίαις. Ἡ λαμπρότερα καὶ σεμνότερα τῶν εὐεργεσιῶν σου, ἡ ὀμνύματι

Σου αυτή σχολή Δωροθέα, κήρυξ ὑπάρξει διαπρύσιος, ἀνακηρύττουσα τὴν ἀθάνατον καὶ μεγαλοφυΐαν σου κλέος, τὴν μεγάλην σου πρὸς τὴν πατρίδα εὐεργεσίαν, δι' ἣν αὐδὲ θανάτων ἀπολείς, οὐδέ γε λήσεις ἀφθίτου ἢ ἀνθρώποισιν αἰὲν ἔχειν ὄνομα. Δέξαι δ' εὐμένως τὴν ἐγκαρδίον ἐγκωμισοῦσαν ἀπάσης τῆς Θεσσαλίας καὶ παντός τοῦ ἐλευκτοῦ τούτου ἀκρατηρίου ἐκφραζομένη τὴν ἄραν ταύτην μετὰ σεβασμοῦ καὶ εὐλαβείας διὰ τῆς ἐμῆς ταπεινότητος, τῆς θεῆς ἐλπίς λαχούσης ποιμένα εἶναι πνευματικὸν τῆς φιλάτης σου πατρίδος· δίδωτε ἡμεῖς βουλομένα τῆς εὐγνωμοσύνης τὸ χρέος καὶ αἰεὶ ἀποδίδωκε, καὶ αἰεὶ ἀφείλειν καὶ μηδέποτε τὴν ἀφείλην ταύτην καταλύειν, μέχρις ἂν τὴν παροῦσαν ζωὴν καταλύσωμεν, ὡς φησὶν ὁ χρυσορρήμιον θεὸς πατὴρ Ἰωάννης.

Εἶθε ἡμεῖς τε πάντες καὶ ἡ φίλη σου νεολαία ἀξίως φανερίημεν τὸν τε μεγάλων εὐεργεσιῶν σου καὶ τῶν εὐγενῶν καὶ ἱερῶν σου προσέσεων καὶ προσδοκιῶν, ἵνα μετὰ τοῦ αὐτοῦ θεοῦ ἀνακηρύξῃς διδασκάλου, ἢ Μικαὶ ἢ ρισγῶ δι' ἡμᾶς, μακάριοι ἡμεῖς δι' αὐτούς! ἢ Γένοιτο. Γένοιτο.

Κυριε ὁ θεὸς ἡμῶν στερέωσον ἐπὶ τὸν κραταίωτατον αὐτοῦ θρόνον τὸν μεγαλειότατον, εὐσπλαγγικιώτατον καὶ φιλόμοσον ἡμῶν ἀνάκτα σουλταν Ἀβδὸν Χαμίτ γὰν αὐθέντην ἡμῶν· διαφύλαξον αὐτὸν ὡς κόρη ὀφθαλμοῦ, εὐδόκησον ἵνα ζῇ ἐν ἀκροτάτῃ ὑγείᾳ καὶ ἀμεταπτώτῃ εὐδαιμονίᾳ· εἰς πολλὰ καὶ ἀπειράριθμα ἔτη, ἵνα καὶ ἡμεῖς ὡς πιστοὶ αὐτοῦ ὑπῆκοοι ζώμεν ἐν ἀνέσει ὑπὸ τὴν ἀμφιλαρῆ σκιάν τῆς αὐτοκρατορικῆς αὐτοῦ εὐμενείας. Γένοιτο!

ΕΠΙΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΒΑΛΛΑΔΟΣ

(Συνέχ. αριθ. 38, σελ. 608—608)

Εἰδικὴ ἐκπαίδευσις.

ΜΟΥΣΕΙΑ. Μουσεία εἶναι τὰ ἐξῆς: Τὰ ἀρχαιολογικά, τὰ τε ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως Ἀθηνῶν καὶ τὰ τοῦ βαρβακείου λυκείου τῆς ἀρχαιολογικῆς εταιρίας καὶ τὸ τῶν ἀρχαιοτήτων τῶν Μυκηναίων καὶ Σπάρτας ἐν τῷ μεγάρῳ τοῦ πολυτεχνείου καὶ ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ βερναρδάκειῳ μουσεῖῳ καὶ τῷ ἀρχαιολογικῷ τμήματι τοῦ ὑπουργείου τῆς παιδείας. — Ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις τὸ τοῦ Πειραιῶς, Θηβῶν, Τανάγρας, Μυκηναίων, Σπάρτης καὶ Ὀλυμπίας. — Τὸ νομαρχιατικὸν ἐν τῇ ἐθνικῇ βιβλιοθήκῃ, περιέχον καὶ τὴν ἰδιαιτέραν συλλογὴν τοῦ πανεπιστημίου τῶν νομισμάτων τῶν Ἰονίων νήσων, ἀνήκουν ἄλλοτε τῷ κ. Π. Λάμπρου. — Τὸ γεωγραφικὸν περιέχει συλλογὰς ὀρυκτολογικὰς, γεωλογικὰς καὶ ζωολογικὰς. — Τὸ βοτανικὸν περιέχει πλεονεστάτην συλλογὴν τῆς ἐλληνικῆς χλωρίδος, ἐν ᾗ συνεχωνεύθη καὶ ἡ πλούτιστα συλλογὴ τοῦ κ. Θ. Ὀρφανίδου, ἀρχαῖα

σθεῖνα ὑπὸ τοῦ κ. Ροδοκανάκη. — Τὸ ἀνατομικόν, τὸ παθολογικόν, τὸ φαρμακευτικὸν φροντιστήριον, τὸ φαρμακευτικὸν μουσεῖον, τὸ φυσικὸν ταμείον, πάντα καλῶς καταρτισμένα καὶ τοποθετημένα ἐν τῷ πανεπιστημίῳ καὶ τοῖς παρερήμασιν αὐτοῦ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ὑπάρχουσι ἐν Ἑλλάδι 104, βιβλιοπωλεῖα 50, ἐφημερίδες κατὰ τὸ 1877 57 καὶ περιοδικὰ συγγράμματα 17· βιβλία ἐξεδόθησαν, ἀπὸ τοῦ 1868—1872, 875· ἀπὸ δὲ τοῦ 1873—1877 περὶ τὰ 804.

ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΑ. Τὸ ποσὸν τῶν ὑπὲρ τῆς ἐκπαίδευσεως κλπ. κληροδοτημάτων ἀνέρχεται εἰς 5 ἑκατομμ. δραχμῶν. Ἐκ τοῦ ἐτησίου εἰσοδήματος αὐτῶν, ἀνέρχουμένου εἰς 330 χιλ. δρ. δαπανῶνται 118 χ. πρὸς συντήρησιν 168 ὑποτρόφων, ἐξ ὧν 22 σπουδάζουσιν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καὶ 45 κορσάκι ἐν τῷ Ἄρσακιῳ.

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΕΠΑΡΧΙΑΙ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑΙ. Κατὰ τὴν αὐτὴν πηγήν, ἐν ταῖς ἐλληνικαῖς ἐπαρχίαις τῆς Τουρκίας ἢ ταῖς ὑπὸ Ἑλλήνων κατοικοῦμεναις ὑπάρχουσι 2888 ἑλλήν. σχολεῖα, εἰς 2 φροντιστῆν 134, 425 μαθηταὶ ἐκ τῶν σχολείων τούτων 407 ὑπάρχουσι ἐν Κηφισί, περιλαμβανόμενα 12 χιλ. μαθητῶν, 192 ἐν Θράκῃ (μαθητ. 18,584), 329 ἐν Μακεδονίᾳ (μαθ. 13,554), 100 ἐν Θεσσαλίᾳ (μαθ. 9,400), 738 ἐν Ἠπειρίῳ (μαθ. 24,463), 103 ἐν Κρήτῃ (μαθ. 7,800), 24 ἐν Ἰερουσαλήμ (μαθητ. 1740), καὶ ἐν Μικρῇ Ἀσίᾳ 745 (μαθ. 42,204).

Ο ΒΛΗΗΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΦΕΣΙΟΝ.

Τῇ συντάξει τοῦ Ἀνατολικοῦ Ἀστέρου.

Μετ' ἀπορίας καὶ ὀλίγως ἀνέγνωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ (ἀριθμ. 185) ἐπιστολιμαίαν διατριβὴν τοῦ ἀξιότιμου κ. Ι. Ξυλλίσου, σκοποῦσαν ἰδίᾳ ν' ἀποδείξῃ ὅτι οὐδεὶς Ἕλληνας, ὑπηρετήσας καὶ ἀπηρετήσας τὸ ὀθωμανικὸν κράτος, ἀκατάστητος χεῖριστος πρὸς τοὺς ὀμοφυλοῦς ἢ ὀμοδόξους καταδυναστευομένους καὶ ἀδικουμένους.

Ἡ ἀξιότιμος συντάξις τῆς ἡμέρας, δημοτικώτατα τὴν ἐν λόγῳ ἐπιστολήν, προτάττει τὰ ἐξῆς λίαν συνετὰ καὶ ἀληθέστατα λόγια, ἀδελφοὶ παραδεχόμεθα κατ' ἀρχὴν, ὅτι πάντες οἱ ὀμογενεῖς, οἱ κατὰ τὸν μακρὸς τῆς δουλείας αἰῶνας ὑπηρετήσαντες τὸ ὀθωμανικὸν κράτος, διαπραξαν ἐγκλημα καθυστάσεως. Ἐν τὴν ἐπαύριον τῆς ἀλώσεως οἱ περὶ τὸν Γενναδίον λογάδες ἄνδρες, δὲν ἀπετέλουν ἐν μίση τῇ Κωνσταντίνῳ ἐθνικὸν κέντρον, δὲν θὰ ὑπῆρχε βεβήτως σήμερον ἐλληνικὴν γένουσαν.

Τὸ δὲ παραδόξωτερον, ὅτι καὶ τὸ φέσιον αὐτὸ, σύνθετος καλυμμα τῶν ἐν Τουρκίᾳ Ἑλλήνων, πειράται ὁ ἀξιότιμος κ. Ξυλλίσου καὶ καταδείξει

ὅτι εἶναι ἡ συμβολικὴ ἄρνησις τοῦ ἑλληνισμοῦ ... τοῦ χριστιανισμοῦ ... καὶ ἐν γένει τοῦ εὐρωπαϊσμοῦ. Καὶ ὅμως πόσαι κεφαλαὶ ἑλληνικαί, ὑπὸ τουρκικῶν φέσιον καλυπτόμεναι, κατεδείχθησαν καὶ ἠσημέραι καταδείκνυνται, λόγῳ τε καὶ ἔργῳ, ὑπέρτεραι πολλῶν ὑπὸ εὐρωπαϊκῶν πύλων κεκαλυμμένων καὶ ἐπὶ τούτῳ (ὡς ὄθεν συμβόλιον τοῦ ἀκραίφου ἑλληνισμοῦ καὶ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ) ἀμνημονομένων.

Ἢ μήπως τὰ ἑλληνικὰ αἰσθήματα καὶ ὁ εὐρωπαϊκὸς πολιτισμὸς ἀναπτύσσονται μὲν ἐντὸς τοῦ πύλου, συσφιγγόμενοι δὲ καὶ περιορίζονται ἐντὸς τοῦ μικροῦ τουρκικοῦ φεσίον; Δὲν πιστεύομεν νὰ συμβαῖναι τοιοῦτό τι. Ἄλλ' ὅπως δήποτε οὐ μόνον ἀσκόπων, ἀλλὰ καὶ ἐπιβλασθῶν θεωροῦμεν τὴν ἐπιτοῦ ἀντικειμένου. τούτου πλατυτέραν ἀνάπτυξιν, τούτου μόνον προστιθέμεντες ὅτι τὰ ὑπὲρ τοῦ ἀκραίφου ἑλληνισμοῦ αἰσθηματικῶν ἐν Τουρκίᾳ ἑλλήνων οὐδόλωσ, νομιζόμεν, ἀποκλείονται τῶν ἐν τῇ ἐλευθέρῃ Ἑλλάδι καὶ πολλαχοῦ τῆς Βυζαντινῆς βιούτων ὁμογενῶν, ἀδιάφορον ἂν αἰ κεφαλαὶ αὐτῶν φέρωσι φέσιον τουρκικόν ἢ εὐρωπαϊκόν πύλον.

Ε Λ Λ Α Σ.

Ἰστορικὴ ἑταιρὴ καταστάθη ἐν Πειραιεὶ ὀνομασθεῖσα *Μελλίσσα*, ὑπὸ τὴν διευθύνειν τοῦ κ. Γ. Σ. Πανά, ὅστις εἶχε τοιοῦτον ἐργαστάσιον καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ.

— Ἀνεκαλύφθη ἐσχάτως ὑπὸ τοῦ κ. Κελδράνχ τὸ πρῶτον ἐν Ἀττικῇ, ἰδίως δὲ εἰς τὰς βορειοανατολικὰς πλευρὰς τοῦ Πάρνηθος ἐν τῷ βασιλικῷ κτήματι Πατοῦ ὁ ῥοῦς (ἰδ. Θεόφραστ. π. φυτῶν ἱστορ. 3, 18), φυτὸν χαλαμώτατον ἐν τῇ βασικῇ καὶ βοιωτοεικῇ, καὶ ἐν τῶν ἀπουδαιστέρων προϊόντων καὶ ἐξαγωγῆς ἱμφορεμάτων τῆς Σικελίας, γνωστὸν δὲ καὶ ἐν Πελοποννήσῳ, ἰδίως δὲ ἐπὶ τῶν ὄρειον τῆς Λακωνίας, Κυνουρίας, Ἀρκαδίας κλπ. ὅπου συλλέγονται τὰ φύλλα καὶ φέρονται εἰς τὸ ἐμπορίον ὑπὸ τὸ ὄνομα *σουμάκι* ἢ *ροῦδι*.

Ἐπειδὴ δὲ φέται ἀφθόνως εἰς τὰ βιβλάντα μέρη τοῦ Πάρνηθος, προμνηστέται νὰ γίνῃ σπουδαῖον προϊόν καὶ τῆς Ἀττικῆς. Χρησιμεύουσι τὰ φύλλα ἰδίως ἐν Ἰσπανίᾳ εἰς τὴν κατασκευὴν εἰδῶν τινῶν μαροκινῶν δερματιῶν.

Τὴν 28 μηνὸς ἰουνίου ἤρξαντο αἱ ἐξετάσεις τοῦ βαρβακείου λυκείου.

Παρίστη κατὰ τὴν προχθεσινὴν ἐξέτασιν τῶν προκαταρκτικῶν ἐξετάσεων τῆς σχολῆς τῶν Εὐελπίδιων ἡ Α. Μ. ἐν μικρᾷ ἀστολῇ τοῦ πυροβολικοῦ. Μετὰ τὴν ἀπόρασιν τῶν ἐξετάσεων ἡ Α. Μ. περιεργάσθη προσεκτικῶς πᾶσας τὰς κειούσας τῆς σχολῆς, ἐξήτασε περὶ πάντων, καὶ ἀπηλθον.

ἐκράσας τὴν εὐαρίσκειαν αὐτοῦ ἐπὶ τῇ εὐταξίᾳ, ἥτις διέπει τὴν σχολὴν.

Τὰς ἀρξαμένας ἐξετάσεις τοῦ γυμνασίου Πειραιῶς ἐτήρησε διὰ τῆς παρουσίας αὐτοῦ καὶ ἡ Α. Μ.

Ἀπεστάλησαν τηλεγραφικῶς, κατὰ τὴν Ἐφημερίδα τῶν Σουλτανῶν, διαπιστευτήρια καὶ εἰς τὸν ἐν Βερολίνῳ εὐρισκόμενον Πέτρον Ἀρμένην Βράϊλαν ὅπως παραστή εἰς τὸ ἐν Βερολίνῳ συνέδριον ὡς τρίτος ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ὑπουργικὴ κρίσις παρήλαθ. Μετὰ δὴήμερον συζήτησιν εὐρέθη εὐλογον καὶ συμβιβαστικὸν νὰ κοινοποιηθῇ παραίτησις πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν κ. Πετμεζᾶν. Ἡ κοινοποίησις ἐπεδόθη αὐτῷ ἀπὸ τῆς μεσημβρίας τῆς σήμερον, τὸ δὲ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν ἀνετέθη προσωρινῶς εἰς τὸν κ. Μπούμπουλην. Πιστεύομεν, ὅτι ἐντὸς βραχέος διορίσεται μόνιμος ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν.

Χθὲς καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ὁ τέως ὑπουργὸς κ. Πετμεζᾶς εἰργάζετο ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ ἀπὸ πρωίας μέχρι εσπέραις, ὅπως συμπληρώσῃ ἰσως τὸ ἔργον. Αὐριον θὰ μάθωμεν εἰς τί ἔσχολεῖτο.

Οὕτως ἐτελείωσεν ἡ ὑπουργικὴ κρίσις, ἥτις, χωρὶς λόγου τινὸς, παρ' ὀλίγον νὰ περιπλέξῃ τὰ πράγματα καὶ νὰ διαλύσῃ τὴν ὑπάρχουσαν κυβέρνησιν.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

Ὁ ρωσο-τουρκικὸς πόλεμος, συγγραφή Μ. καὶ Χ. Α. Χαμουδοπούλου, φυλλάδιον Η', ἐν ᾧ περιέχονται καθε (σελ. 188 — 192): Συνέχεια τῶν προηγουμένων — Ἀναβρασμοὶ ἐν Κ. πόλει — Τὸ ἐν Θεσσαλονικίᾳ ἀνοσιούργημα — Αἱ ἐν Βουλγαρίᾳ ταραχαί, καθὼς καὶ αἱ εἰκονογραφίαι: Σέρβοι ἐθελονταί, Ἰούλιος Μουλᾶν, Γάλλοι πρόξενος ἐν Θεσσαλονικίᾳ, Ἑρρίκος Ἄμβροτ, πρόξενος τῆς Γερμανίας ἐν Θεσσαλονικίᾳ (δολοφονηθέντες ἀμφότεροι τῇ 24 ἁπριλ. 1876), Σουλτᾶν Ἀπδ-ούλ Ἀζίζ χάν, συμπληρωματικὸν οὐλεμᾶ καὶ σοφτάδων, Ἀλῆ πασᾶς, διακίτης Ἐρζελαβίτης.

ΒΒΑΘΜΑΣ. Φυλλάδιον κοινοφιλῶν καὶ ποικίλων γνώσεων, ἐκδιδόμενον κατὰ κυριακὴν, ὑπὸ Γ. Νικολιάδου, συντάκτου τῆς ἐφημερίδος *Ἡμέρας*, τῇ φιλοκάτω συμπράξει λογίων. Ἐν Ἐρμουπόλει Σέρου, 1878. Ἔτος Α'. ἰουνίου 18, 1878. Φυλλάδ. Α'. Τμῆ συνδρομῆς προσημαστέα δι' ὅλην μὲν τὴν Ἑλλάδα φρ. 12, διὰ δὲ τὴν ἀλλοδαπὴν φρ. 15.

ΠΕΡΙΒΧΟΜΕΝΑ.

Ταί, ἰντερεσάντοίς — Σκέψαι, πρὸς ἀποδοῆς — Τί ὁ διαβάσειας — Ἐπισ

επιλή τον χαρακτήρα του Ίησου Χριστού περιγράφουσα — Έργασια — Περὶ γάμου — Κωνστ. Κοκκινάκης και συγγράμματα αὐτοῦ — Αποτελέσματα τοῦ ψυχους εἰς τοὺς πόλους — Παγκόσμιαι ἐκθέσεις — Παράγωγη ἀργύρου ἐν Καλλιφορνίᾳ — Στατιστικά — Γνωστοποιήσεις — Σύγχρονα πολιτικά γεγονότα — Τὸ συνέδριον.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ, φυλλάδιον 35 (Ιουνίου). Σελ. 168 — 176.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Ποινικαὶ χάριτες ἐν Ἀμερικῇ — Αἱ ἐν Πρωσσίᾳ φυλακαὶ ὑπὸ Σκουζέ — Πρσωπικὴ κατάστασις καταδικῶν ὑπὸ τοῦ κ. Μ.

ΠΑΡΑΔΕΙΞΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ, μηνιαῖον περιοδικόν, τεύχος Θ' (Ιουνίου).

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Χαρακτήρες ἠθικοὶ (8 ἐγώμας). Οἱ εἰς τὸ δάσος ἐξοριστοί. Τὸ μέγα ἐπιτροκίτητον ἀερόστατον ἐν τῇ παγκοσμίᾳ ἐκθέσει τῶν Παρισίων. Καννάρι, Λινάρι, Βαμβάκι. Ἀπλή ἱστορία. Κατὰ ποίαν ὥραν ἐξυπνοῦν τὰ πτηνὰ. Περὶ βαρύτητος και ἰσορροπίας. Ποιήσεις.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

ΒΙΩΘΟΠΟΙΕΙΤΑΙ τὸ σεβαστὸν ὁμοῶσον κοινὸν τῆς πρωτεύουσας διὰ τὴν προταχὴ κυριακὴν, 2 ἑλευσμένου μηνὸς Ιουλίου, τελεῖται ἡ ἐπί- ταιος πανήγυρις τοῦ ἐν Αἰθιοπίας ἱεροῦ ἀγιάσματος τῶν Βλαχερνῶν, τε- λουμένης συνάμα ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ και ἀρχιερατικῆς λειτουργίας ὑπὸ τῆς Α. πανιερότητος τοῦ μητροπολίτου Φαναριοφερραίων κ. Κων- σταντινου.

Ἐν Βλαχερνάσι, τῇ 27 Ιουνίου 1878.

Ἡ Ἐφοροεπιτροπὴ

Τὸ ἐν Σμύρῃ κ. Μ. Χαμουδοπούλω ἀπένευεν ἡ μεγάλη Βασιλεῖα τὴν ὀφθαλμικὴν τοῦ μ. ῥήτορος, σταλέντος αὐτῷ και τοῦ ἐπὶ τούτῳ ἐκκλη- σιαστικοῦ διστάματος.

— Κατὰ τὴν ἀρμενικὴν ἐφημερίδα *Μασίς*, ὃ ἐν Βερολίνῳ εὐρισκόμε- νος πρῶτος πατριάρχης κ. Κερεμιάν και ὁ ἐπίσκοπος Χορὲν προσεκλήθησαν εἰς δεῖπνον ὑπὸ τοῦ πρίγκιπος διαδόχου τῆς Γερμανίας, και ὅτι τὸ ἀρ- μενικὸν ζήτημα ὑπεβλήθη εἰς τὸ συνέδριον, και ὅτι ἀνεκοινώθησαν εἰς αὐτὸ πάντα τὰ ὑπὸ τοῦ πατριάρχου κ. Ναρὸθ διαβιβασθέντα ἐγγράφη

— Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐξ Ἀργυροκάστρου τὰ ἑξῆς :

«Ὁ μητροπολίτης ἡμῶν σ. ἁγ. Δρυϊνουπόλεως κ. Ἀνθίμος, περιοδεύ- σαις χωρὶα τινὰ τοῦ τμήματος Πωγωνιανῆς, προσεκλήθη εἰς Ἀργυροκά- στρον ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν ἕνεκα κατεπειγουσῶν ὑποθέσεων. Ὁ νέος μουτεσαρίφης Ἀργυροκάστρου Κιαζιμ βέης, ἅμα ἀφικόμενος εἰς τὴν ἔ- δραν του, ἐπεσκέφθη τὴν μητρόπολιν, ἐκφράσας τῷ μητροπολίτῃ τὰς ἐκ- μέρους τῆς αὐτ. κυβερνήσεως εὐχαριστίας δι' ἣν ἔδειξε σύνεσιν και δραστηριότητα ἐν τῷ διαστήματι τῶν ἐσχάτως συμβασῶν κατὰ τοὺς ἀγίους Σαράντα ταραχῶν».

ΣΑΜΟΣ. Ὁ σ. μητροπολίτης ἡμῶν, μεταβάς πρὸ τινος εἰς Ἰακρίον πρὸς πνευματικὴν ἐπίσκεψιν τοῦ αὐτοῦ ποιμνίου αὐτοῦ και εὐλόγησας αὐτὸ, ἅμα δὲ ἐκπεραιώσας διαφόρους ὑποθέσεις, χρηζούσας τῆς ἐκεῖ παρούσας του, ἐπανεκάμφε τὴν παρελθούσαν πέμπτην ἑνταῦθα, διὰ τοῦ κομισάντος αὐτὸν ἐκεῖ ἀποστολοῦ Στάνκιου.

— Ἀναγινώσκωμεν ἐν τῷ «Ἑλληνισμῷ» Κερκύρας.

«Εἰς τὸ Μοναστήριον Μελίσης, 4 ὥρας ἀπέχον τῆς Ἄρτης, μεταξὺ Ἰραδοβίχου και Ἰζουμέρκων, εἰσελθόντες στρατιῶται λειποτάκται, ἀρή- ρεσαν πᾶν ὃ, τι εὗρον και ἐκακοποίησαν τὸν ἡγούμενον, μὴ ἀρκειθέντες δὲ εἰς τοῦτο, μετέβησαν εἰς τὸ ἕτερον, τὸ ἐν τῇ Λάκκᾳ μονιστήριον τοῦ προφῆτου Ἰλίου, ἐνθα μὴ εὐρόντες χοήματα, διέπραξαν αἰσχρότατα κατὰ νεκροῦ καλογήρου».

ΣΥΜΜΙΚΤΑ.

Εἰς τὸ ἐν Σμύρῃ νοσοκομεῖον προσνήχθησαν ἐσχάτως εἰκοσό- φραγκα χρυσᾶ 50, μεδλίτια ἀργυρᾶ 100 και γρ. 500.

Εἰς δὲ τὴν εὐαγγελικὴν σχολὴν προσνήχθησαν ἐξ ἀμειρωμάτων 182 μεδλίτια.

— Αἱ σμυρναϊκαὶ ἐφημερίδες ἑθιθεῖας περιγράφουσιν εἰδήσεις περὶ βιαιοπραγιῶν, ληστεϊῶν, φόνων και διαρπαγῶν, γινόμενων ἐν τοῖς περι- χώροις τῆς Σμύρνης, ἐν αὐτῇ τῇ Σμύρῃ, ἐν Μιτυλήνῃ και πολλαχοῦ. Οὐκ ἐπιτρέπεται ὑπάρχει ἡ κατάστασις τῶν κατοικῶν δυστυχῶς.

— Εὐχαρίστως ἀναγγέλλομεν ὅτι ὁ ἱερωχ. Χρηστάκης ἱερένης Ζω- γγράφος διέταξεν ἵνα 200 λίραι Τουρκίας σταλῶσιν ἐκ τοῦ ἐνταῦθα κα- ταστήματος αὐτοῦ εἰς Ἰωάννινα, ὅπως διανεμηθῶσιν εἰς τοὺς ἐσχάτως ἐν τοῖς πέριξ τοῦ Δελφίνου χωριοῖς παθόντας Χριστιανούς τε και Ὀθωμανούς.

— Νεαὶ εἰσφοραὶ ἐνηργήθησαν ὅπερ τοῦ ἐν Χίῳ νοσοκομεῖου ἐκ μὲν Μασσαλίας φραγ. 5,800, ἐκ δὲ Τεργέστης φραγ. 388, ἐν Μακεδονίᾳ

λ. στερλ. 45, και διαφορα άλλα κληροδοτήματα, αναβαινοντα εις γρ. 32,788, εκτός διαφορων οσπριών, ορυζίου κλπ. προσετιχθέντων υπο διαφορών.

— Αναγινώσκωμεν εν τῇ Παλιγγενεσίᾳ. ἰατρός τι: εν Μάκρῃ τῇ μικρᾷ Ἀσίας συνέταξε τὴν ἐξῆς ἰατροδικαστικὴν ἐκθεσιν:

Ρεπόρτον. Σήμερον κατὰ διαταγὴ τοῦ κυρίου κριτοῦ ἐπαρησιασίου τοῦ κυρίου Μανόλη ὑπόκληψις τῆ κορίτου Μαρία, διατηριών τις δε τῶν κτίπων τις ἀκριβὸς τὸν ὅποιον του ἦχαν βαρέτη. Ἐύρον δὲ εις τὸ δεξιὸν κέρασ τοῦ Ἐγκέφαλου ὀπισθεν τραχήλου πρίζμιον ἔως ἀρήγδαλον ἢ δὲ καρδιά τις ἀποβεβλομένη και εἰστομάχος. Αὐτα δὲ ἴδον και αὐτα μαρτυρῶ ὑπὸ τὸν ὄρκον τοῦ Ἰπποκράτου.

ἡ 1877 αὐγούστου 18 ἡμέρα πέμπτη εις τὰς ὄρας 6 1/2.

Μάκρῃ. Ὁ ἰατρός ΑΤΩΝΙΟΣ ΠΑΣΚΟΥΑΣ

Κατὰ τὸ 1872 συνεκροτήθη εν Λονδίῳ διεθνὲς συνέδριον πρὸς μελέτην τῆς γενικῆς καταστάσεως τῶν παρὰ ταῖς διαφοροῖς ἐπικρατικαῖς φυλακῶν. Ἐτέθησαν 70 ἐρωτήσεις και προσεκλήθησαν αἱ κυβερνήσεις ἵνα ἀπαντήσωσιν εις αὐτάς. Τουριστοτρόπως κατητήθησαν τῶσαι ἐπιθέσεις, ὅσαι ὑπῆρξαν και αἱ ἐπικράτεμα, αἵτινες ἔλαβον μέρος εις τὸ συνέδριον.

— ἡ ἐπιθέσεις. Ὁ Νεολόγος τοῦ Ραυέλ, ἐδμοσιεύει τὴν ἐξῆς στατιστικὴν, ὅπως ἀποδεικνύει ὅσον ἐπιζήμιος ἀποβαίνει εις τὴν γεωργίαν ἢ καταστροφὴ τῶν φυλετῶν τῶν πτηνῶν. Κατὰ μέσον ὄρον ἐκάστη φυλὴ περιέχει 5 ὡὰ ἢ 5 νεοσσούς. Ἐκαστος νεοσσὸς τρώγει καθ' ἐκάστην 50 μυίας ἢ ἔτερα ζώοντα, ἢ κατανάλωσις δὲ τῆς τροφῆς ταύτης διαρκεῖ ἐπὶ 4 ἢ 5 ἑβδομάδας ὡς ἐκ τούτου ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἐκάστη φυλὴ καταστρέφει 7,500 ζώοντα. Ἐπειδὴ δὲ ἀπεδείχθη ἤδη, ὅτι ἐκάστη μυία, μετριστὸν ἀξίησιν, τρώγει καθ' ἐκάστην τοσαῦτα ἄνθη, ὅσα ἰσοδυναμοῦσι πρὸς τὸ βάρος τοῦ σώματος τῆς, ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἐκάστη μυία θέλει φάγει ἐν ἄνθος, ὅπερ ἤθελε παρέξει μετὰ ταῦτα ἓνα καρπὸν. Ἦς ἐκ τούτου, ἐντὸς ἐκάστη μυία ἐντὸς 30 ἡμερῶν καταστρέφει 30 καρπούς, αἱ 7,500, τὰς ὅποιαις ἤθελε φάγει μία φυλὴ, καταστρέφουσι 225,000 μῆλα, κ. π. ἰδου ὅποια ζῷα προέρχεται ἐκ τῆς καταστροφῆς μιᾶς φυλετῆς. Νομίζωμεν δὲ, ὅτι ἡ ἀπώλεια 225,000 ὀπωρῶν εἶναι τοιαύτη, ὥστε ὀφείλει εἰσάστος νὰ ἐπιστήσῃ ἐπ' αὐτῆς σπουδαίως τὴν προσοχὴν του.

ΕΛΛΗΝΟΔΙΑΣΚΑΛΟΣ, πολλαχῶς τῆς Μακεδονίας διδάξας και σχολάρχης ἐπιτυχῶς, εἰδήμων και τῆς γαλλικῆς και λατινικῆς γλώσσῃ, κάτοχος δὲ και τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, ἐπιζητεῖ θέσιν ἀνάλογον. Πλεόντες πληροφορίες δίδονται ἐκ τοῦ ἐν τοῖς πατριαρχείοις γραφείου τοῦ Ἀνατολικοῦ Ἀστέρος.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΜΕΓΑΒΟΛΗ ΤΗΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ ΤΗΣ ΣΕΛΗΝΗΣ.

Πρὸ τινος καιροῦ φαίνεται ὅτι ἡ σύντομος μελέτη και προσοχὴ, ἢ ἄλλοτε ἐπέσειεν ἢ αστρονομία, σπουδαίως ἐγαλαρόθη. Οὕτω πέρσειν αἰφνης ἐλήφθη ἐκ Βασιγκτῶνος ἢ εἰδήσεις ὅτι τὸ ἐκείσε γιγαντιαίον τηλεσκοπεῖον ἀπέδειξε, διὰ τῆς ἀνακαλύψεως δύο δορυφορῶν τοῦ Ἄρειου, ὅπως φαυδὴ τὴν γενικῶς παραδεγεμένην γνώμην ὅτι ὁ πλανήτης αὗτος δὲν εἶχε σελήνην. Σήμερον ἀναγγέλλεται ἡ ἐτι πλέον αἰφνιδία εἰδήσις ὅτι ἐσχηματίσθη γέον ἡφαιστειον ἐπὶ τῆς ἡμετέρας σελήνης. Τὴν ἀνακάλυψιν ταύτην ὀφείλομεν εις τὸν κ. Κλαίν, ὅστις πρὸ 12 ἡδὴ ἔτων ἐνασχολεῖται μελετῶν τὴν ἐπιφάνειαν τῆς σελήνης. Μέχρι τοῦδε πᾶσαι αἱ κατὰ τὸν τελευταῖον αἰῶνα ἐπιχειρηθεῖσαι ἐρευναι τῶν Σπαίτερ, Χέρσελ, Μαϊδλερ και ἄλλων πρὸς ἀνακάλυψιν νεωστὶ σχηματισθέντος ἡφαιστείου εἶχον μείνει ἐντελῶς ἀγονοί, ὥστε γενικὴ κατέστη ἡ πεποιθήσις ὅτι ἡ σελήνη ἦν ἐντελῶς νεκρά, ὅπως ἀπεσβεσμένον και πεπηγὸς οὐράνιον ὄμμα.

Τὴν γνώμην ταύτην ἀνάγκη πλέον νὰ ἐγκαταλείψωμεν, καθότι ἤδη ἀπεδείχθη ἡ ὑπάρξις ἰσχυροῦ ἐν ἐνεργείᾳ ἡφαιστείου.

Κατὰ τὸν κ. Κλαίν, ὁ κρατῆρ αὗτος εὐρίσκεται πρὸς τὸ κέντρον τοῦ δίσκου τῆς σελήνης, πρὸς δυσμᾶς ἄλλου κρατῆρος, γνωστοῦ ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἰγνός, ἐν τῷ μέσῳ ευρείας και χθιμαλλῆς πεδιάδος, και κατὰ τὸ πρῶτον τέταρτον τῆς σελήνης φαίνεται ὡς μέλαν βαθύσιον βάραθρον 4000 μέτρων διαμέτρου. ἡ ἐσωτερικὴ αὐτοῦ ὄβρις περιφέρεια εἶναι διπλασία τῆς Κολωνίας και ὑπερβαίνει, ἐξαιρουμένου μόνον τοῦ Σιραουῆς, πᾶντας τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ κρατῆρας τῆς γῆς.

Κατὰ τὰς παρατηρήσεις τοῦ ἀνακαλύψαντος, φαίνεται ὅτι ὁ νέος κρατῆρ εὐρίσκεται ἐπὶ ὄρους τινός, ἀλλὰ φαίνεται ὡς μέγιστον βάραθρον ἐν τῷ μέσῳ τῆς πεδιάδος εἰσχωροῦν βαθῶς ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς σελήνης. Ἀμα μετὰ τὴν εἰς τὸ μέρος τοῦτο ἀνατολήν τοῦ ἡλίου, ὁ κ. Κλαίν παρατήρησε πρὸς δυσμᾶς τοῦ κρατῆρος ὅτι πᾶσα ἡ πλησιώχωρος πεδιάς εἶναι κεκαλυμμένη ὑπὸ λυφίσκιων και τεμαχίων βράχου, ἅτινα δὲν ὑπερβαίνουσι συνήθως τὸ ὕψος τῶν κωδινοστασίων τῶν ἐκκλησιῶν μας. Ὁ αὐτὸς παρατήρηθησαν δύο στεναὶ χαραδραὶ ἢ σχισμαὶ πολλῶν μιλίων μήκους. Αἱ τελευταῖαι αὗται διακρίνονται μόνον διὰ τῶν ἐντελεστάτων ἐργαλείων, ἀλλ' ὁ νέος κρατῆρ εἶναι ὄρατος και διὰ μικροτέρων τηλεσκοπειῶν.

Ὁ Ἀγγλὸς σεληνόγραφος Ράισον εἶχεν ἐρευνῆσει προσεκτικῶς τὸ μέρος τοῦτο τῆς σελήνης ἀπὸ τοῦ 1871 μέχρι τοῦ 1876, και βεβαίως ὅτι καθ' ὄλον τοῦτο τὸ χρονικὸν διαστήμα ὀδεῖς ὑπῆρχεν ἐν αὐτῷ κρατῆρ φαίνεται ἤδη ὅτι ὁ σχηματισμὸς αὐτοῦ εἶναι ὅπως πρόσφατος και ἴσως ἡ σειρά τῶν μεταβολῶν τοῦ μέρους τούτου τῆς ἐπιφανείας τῆς σελήνης δὲν ἐπαύσεν ἐτι. Αἱ μέλλουσαι ἐρευναι, αἵτινες ἰδίως ἐν Ἀγγλίᾳ και βῶ

